

عنوان مقاله:

امکان سنجی مرور زمان در جرایم غیر تعزیری از منظر فقهی و تطبیق آن با استانداردهای بین المللی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی بازرگانی بین الملل، مطالعات اقتصادی و علوم انسانی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

فاطمه محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد و پژوهشگر

محمد نکویی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد و وکیل پایه یک دادگستری

ابراهیم محمدی - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه دولتی بجنورد

مریم زری نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه بین الملل واحد کیش و آموزگار ابتدایی

خلاصه مقاله:

مرور زمان به معنی گذر زمان است و باعث تحقق وضعیت حقوقی جدید و مخصوصی شده و یکی از تاسیسات حقوقی اروپایی بشمار می آید. پدیده های اجتماعی که امور واقعی هستند به خودی خود ناهنجار نیستند بلکه پاره ای از آن ها به مرور زمان و بروز آثار زیان بر به ویژه در مورد تعرض به حیات حقوق بشر و ارزش های اجتماعی ناهنجار یا جرم تلقی می شوند. مبنای مرور زمان نوعی مصلحت اندیشی همراه با ایجاد نظم در رابطه اجتماعی است. مقررات مرور زمان چون مولود ضروریات اجتماعی انسان هاست لذا اختصاص به فرهنگ جامعه و کشور خاصی ندارد. شبیه بسیاری از مقررات و قوانین دیگر که قرن ها در جوامع متفاوت مختلف انسانی بدون تقلید حاکم بوده است. این تحقیق که به صورت تحلیلی - توصیفی نگارش شده، در آن نگارنده به امکان سنجی مرور زمان در جرایم غیر تعزیری از منظر فقهی و تطبیق آن با استانداردهای بین المللی پرداخته و صحت سنجی ای مبتنی بر مصلحت کشورداری در تطبیق با استانداردهای بین المللی به عمل آورده است.

کلمات کلیدی:

مرور زمان، جرائم غیر تعزیری، بین المللی، تطبیق فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2090582>

